

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exacta Facti Species Cum solida Remonstratione non
existentis Prætensæ Electionis Serenissimi Principis
Josephi Clementis Bavariae Ducis junctâ resolutione
diversarum quæstionum pro firmanda ...**

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

Lit. C. / Ad Lit. C.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38262

ehi Episcopali sede, Cæsaream Majestatem sui Muneris esse, & Advocatiæ sibi in Ecclesias Germaniæ competentibus incumbere, duxisse Capitulo Metropolitano breviter exponi, quod Archiepiscopatus huic Electoralis dignitas ennexa sit, quam conservare, nec ullo discrimini objicere oporteat.

Lit. C.

Notum esse quod D. Cardinalis de Fürstenberg, natione quidem Germanus, Coronæ tamen Gallicæ quasi mancipatus, & serviliter subiectus, ejusdem Minister, & ibidem naturalisatus sit, in diversis quoque negotiis contra Imperium egerit. Regi Christianissimo fidem & Homagium præstitit, hanc Diocesim theatrum belli fecerit, Argentoratum ab Imperio avulserit, fortalium seu Citadellam Leodiensem exteræ potestati subjecerit.

naturalisatio nullum injicit subjectionis vinculum, sed in eo jure consistit, quod tribuat jus indigenatus, & Privilegium & Capacitatem, officia & beneficia possidendi, bona sua per dispositionem ultimæ voluntatis in alios transmittendi.

Episcopus, ac Princeps Elector, qui huic Diocesi, Imperio & Christianitati, de statu paccato ac tranquillo, omnicurâ provideat, nec patiatur, ut ulla fiat Electoralis præ Eminentia injuria.

Ad Lit. C.

Uti certum est quod Dominus Cardinalis ex Libera, perantiqua, & Illustrissima Comitum de Fürstenberg familia, variis Principibus sanguine juncta, prognatus sit, ita ab omni veritate aberrat quod Coronæ Gallicæ mancipatus quodammodo vinculo subiectus sit cujus dictæ error ex sequentibus apparet. Primò nulli huc usque Eminentia sua Jusjurandum præstitit, nisi Sanctitati suæ & Ecclesiis, quarum à quinquaginta ac pluribus Annis commemorum est. Secundo

tendi, & in aliorum hæreditatibus succedendi; & si omnes
 ij Coronæ Gallicæ serviliter subditi essent, qui jus natura-
 litatis ibidem consecuti sunt, tunc Serenissimus quoque
 Minister Ordinis Teutonici, Princeps Ludovicus Antonius
 Neoburgensis, eadem servitute obstrictus esset, utpotè qui
 jus naturalitatis in Gallia obtinet. Tertio fides & homa-
 gium, nihil nisi jus vasallaticum & Clientelare, nullam verò
 subjectionem personalem inferunt, alias Rex Catholicus,
 qui fidem & homagium Regi Christianissimo quondam præ-
 stitit, & adhuc ob terram Charolois præstat, Galliæ quo-
 que foret subditus & servus. Et quis numerare poterit
 Exempla Principum, Comitum, Capitulorum Metropolita-
 norum & Cathedralium, quæ vel Galliæ vel Hispaniæ, vel
 Confœderatis Belgij Provinciis, vel aliis potentiis exteris fi-
 de & homagio obstringuntur, Et quis est qui dicere audeat,
 illos propterea dignitate suâ destitutos, aut altiori Culmi-
 ne vel præEminentia Electorali indignos esse? Quarto si
 hæc omnia vera essent, quæ absque ullo fundamento ob-
 jiciuntur, nulli tamen amplius impedimento forent, quia
 Rex Christianissimus D. Cardinalem ab omni obligatione,
 quâ suæ Majestati devinctus esse poterat, omnimodo exe-
 mit, atque absolvit, & luculento hoc testimonio (*Lit.B.*) de-
 monstravit, Eminentiam suam nec publicè nec privatim
 sibi obstrictam esse, nimium quoque honoris eidem tribui-
 tur, dum Minister Gallicus fuisse perhibetur: Nec satis est
 dicere, quod contrà Imperium in causis quibusdam egerit,
 nominentur causæ illæ, & mox demonstrabitur, insimula-
 tionis hujus falsitas: Quinto quod Eminentia sua in hac
 Diœcesi Theatrum belli adornaverit, crassus error est, qui
 clarè posset ob oculos poni, nisi veritas odium pareret, &
 Amnesia talia ad incudem revocari prohiberet. Quæstia
 fuit justo jure recuperatio ablatorum, in sequelam senten-
 tiæ ab Imperio dictæ, quod verò alij detentoribus iniquis
 adstiterint, & bellum in viscera imperij hujus Diœcesis tra-
 xerint.

erint, non est suæ Eminentia, sed iis attribuendum, qui publici boni causam rei privatae commodis postposuerunt, sed de his plura dicere pax vetat, nec refricatum fuisset vulnus illud, nisi acerba Comitum Imputatio Cardinalem invitum eo adegisset. Sextò Ast dira est calumnia, vix homini Cordato toleranda, quod Eminentissimus Cardinalis Argentoratum ab Imperio avulserit, atque arcem Leodiensem exteræ potentia tradiderit, quam non relinqueret ultam, si malitiosus delator notus esset, qui ad eam devenit proterviam, ut Sacram Cæsaream Majestatem calumniis tam Apertis circumvenire non erubuerit. Quis est qui nesciat, quod Leodium eo tempore in Gallorum manus inciderit, quo Cardinalis jam dudum in Custodia Viennensi detinebatur? quomodo Ergo indistans agere poterat, cui omnis agendi potestas, & eorum quæ agebantur noticia adempta erat? quod Dominus Cardinalis Leodium recuperaverit, quod arcem dirutam reparaverit, quod limites Imperij pro posteris adversus omnes hostium incursus muniverit, hæc omnia & vera & nota sunt, sed tacentur, quia in gloriam Cardinalis vergunt, quæ verò in vituperium ejus tendunt, finguntur, & contra fidem publicam publicè pro veris venditantur.

De Argentina ab Imperio avulsa par est Calumnia, quæ probari facile posset, nisi notoria esset, abest tantum id Domini Cardinalis machinationibus deberi, ut nec sciverit solum, an & quomodo factum sit.

Lit. D.

Nunc quoque illum Diœcesin hanc novo periculo exponere, *fortalitia suspensis presidis* & belli officialibus confidere. Bonnam cujus nescitur ære munire, adeo-

Ad Lit. D.

In quo consistat periculum cui D. Cardinalis hanc Archi-Diœcesin exponit, nemo potest Capere, certum est, nihil ei tam esse cordi, quam ut Diœcesis hæc, & totus que